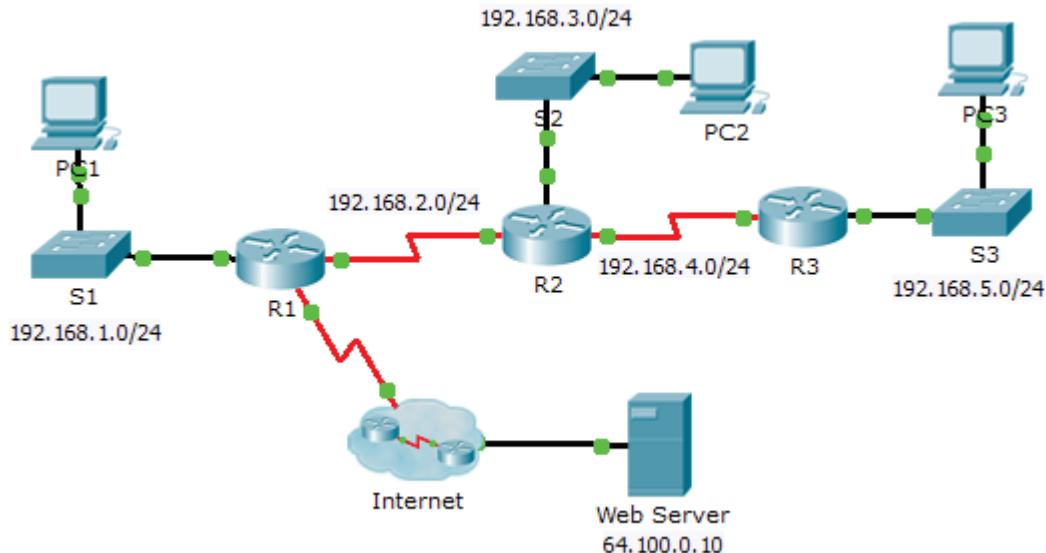

Packet Tracer – Konfigurowanie RIPv2

Topologia

Cele

Część 1: Konfigurowanie RIPv2

Część 2: Weryfikacja konfiguracji

Wprowadzenie

Pomimo tego, że RIP jest rzadko używany w nowoczesnych sieciach, jest on użyteczny, jako podstawa do zrozumienia podstaw routingu sieciowego. W tym ćwiczeniu skonfigurujesz domyślną trasę RIP w wersji 2 z odpowiednimi ustawieniami sieci i interfejsów pasywnych oraz sprawdzisz czy występuje pełna komunikacja w sieci.

Część 1: Konfigurowanie protokołu RIPv2

Krok 1: Skonfiguruj RIPv2 w routerze R1.

- Użyj odpowiedniej komendy, aby utworzyć trasę domyślną na **R1** dla całego ruchu internetowego, który wychodził będzie z sieci przez interfejs S0/0/1.
- Przejdź do trybu konfiguracji protokołu RIP.
- Użyj wersji 2 protokołu RIP i wyłącz sumaryzację tras.
- Skonfiguruj protokół RIP dla sieci, które połączone są z **R1**.
- Skonfiguruj porty podłączone do sieci LAN, które nie mają połączeń z innymi routerami po to, żeby nie były przez te porty wysyłane żadne informacje związane z routingiem.
- Rozgłoś domyślną trasę, skonfigurowaną w kroku 1a, do innych routerów z uruchomionym RIP.
- Zapisz konfigurację.

Krok 2: Skonfiguruj RIPv2 w R2.

- Przejdź do trybu konfiguracji protokołu RIP.
- Użyj wersji 2 protokołu RIP i wyłącz sumaryzację tras.

- c. Skonfiguruj protokół RIP dla sieci podłączonych bezpośrednio do **R2**.
- d. Skonfiguruj interfejs, który nie ma połączenia z innymi routerami po to, żeby nie były przez niego wysyłane żadne informacje związane z routingiem.
- e. Zapisz konfigurację.

Krok 3: Skonfiguruj RIPv2 w R3.

Powtórz Krok 2 dla rutera **R3**.

Część 2: Weryfikacja konfiguracji

Krok 1: Wyświetl tablice routingu R1, R2 i R3.

- a. Użyj odpowiedniej komendy, aby zobaczyć tablicę routingu **R1**. RIP (R) pojawia się teraz z podłączonymi (C) i lokalnymi (L) trasami w tablicy routingu. Wszystkie sieci są wpisane. Możesz również zobaczyć wyświetloną trasę domyślną.
- b. Wyświetl tablice routingu **R2** i **R3**. Zauważ, że każdy router ma pełną listę wszystkich sieci 192.168.x.0 oraz trasę domyślną.

Krok 2: Sprawdź komunikację do wszystkich miejsc docelowych.

Teraz każde urządzenie powinno być w stanie wykonać ping do pozostałych urządzeń wewnątrz sieci. Dodatkowo wszystkie urządzenia powinny być w stanie wykonać ping do **serwera WWW**.